

[Einer Jensen.]

sige, at de Familier, som hidtil har haft svært ved at faa dette Kød, her af Staten faar en ekstra Hjælp, saaledes at der bliver Mulighed for, at de i hvert Fald et Par Gange om Ugen kan faa Kød i Gryden.

Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag og henstiller, at man hurtigt gennemfører det. Det forudsættes jo, at det skal udnyttes i de kommende 10 Uger indtil Udgangen af April Maaned, og dette forudsætter igen, at Forslaget hurtigt maa gennemføres. Jeg anbefaler det høje Ting hurtigst muligt at gennemføre Forslaget.

Søren P. Larsen: Det foreliggende Lovforslag om Fordeling af Oksekød til kriseramte Personer kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale til Gennemførelse her i Tinget. Det er jo et Led, der staar i Forbindelse med det Lovforslag, Folketinget vedtog i Gaar om Hjælp til kriseramte Personer, og da den Understøttelse, der ydes efter Lovforslaget om Vinterhjælp, jo dels kommer dem til gode, der i Forvejen havde nogen Understøttelse, og dels kommer Personer til gode, der ingen Understøttelse havde, kan man vel nok betegne Forslaget fra i Gaar saavel som Forslaget i Dag som Forslag, der tilsigter at give en supplerende Understøttelse i hvert Fald for manges Vedkommende, og netop fordi der er Tale om at give en supplerende Understøttelse, som det vil være for de flestes Vedkommende, kan der være god Mening i, at vi, som jeg fremhævede ved første og anden Behandling af Forslaget om Vinterhjælpen, giver visse Naturalier i Stedet for Penge.

Vi fra vor Side er tilfredse med, at der her er opnaaet en Mulighed for at gøre et Forsøg, selv om dette Forsøg er begrænset i Omfang, og det kun er et begrænset Omraade, Forsøget gøres paa. Det drejer sig om ca. 1500 Okser at fordele i de kommende 10 Uger, hvortil der vil medgaa et Beløb af 1,2 Mill. Kr., og jeg kan sige, at vi fra vor Side er tilfredse med, at man i Lovforslaget har indsat Bestemmelser, som gaar ud paa, at naar en Tælling af arbejdsløse har fundet Sted den 10. Februar, vil man samtidig i Kommunerne være klar over, hvor mange Penge der for den enkelte Kommune kan stilles til Raadighed, og som man kan opnaa

at faa refunderet fra Staten. Det har vistnok været en Svaghed ved en lang Række Tilskudslove, vi har vedtaget, at man i Lovens første Paragraffer har indsat Refusionsbestemmelser, der saa længere nede i samme Lovs Paragraffer bliver begrænset ved, at der bliver fastsat et Beløb, som stilles til Raadighed, og som ikke maa overskrides. Jeg forstaar godt, at Staten maa sikre sig, og vi fra vor Side har ogsaa tidt gjort os til Talsmænd for at faa at vide, hvor meget de forskellige Forslag vil komme til at koste. Men det er en Fordel ved dette Forslag, at naar vi den 10. Februar har haft denne Tælling, saa vil Kommunalbestyrelserne samtidig vide, hvor mange Penge man kan opnaa at faa refunderet af det offentlige. Det vil nok medvirke til, at en Række Kommuner, der hidtil har holdt sig tilbage af Frygt for, at Refusionsparagraffernes ugunstige Bestemmelser vil blive anvendt, nu vil udnytte dette Lovforslag, fordi man har Sikkerhed for, at det Beløb, som Lovforslaget angiver, virkelig stilles til Raadighed. Jeg tror ogsaa, det vil være heldigt, som der staar længere nede i Lovforslaget, at der kan anvises Forskud til Kommunerne, for det kniber mangfoldige Steder i Kommunerne og da ganske særlig i de Kommuner, der skal benytte denne Lov mest, idet Arbejdsløsheden der er uforholdsmæssig stor. Derfor tror jeg, det er heldigt, at vi har faaet disse Bestemmelser ind i Lovforslaget.

Vi er ogsaa tilfredse med Bestemmelsen i Stk. 3 i § 1, ifølge hvilken Kommunerne selv kan afgøre, hvorvidt de vil opkøbe Kreaturer og fordele Kød mellem de kriseramte, eller om de vil overlade til de paa-gældende selv at købe deres Ration Oksekød. Jeg tror, det er ganske rigtigt, at Kommunalbestyrelsen faar Adgang til selv at vælge den Vej, den ønsker at gaa, og som man finder mest passende for den enkelte Kommune. Men jeg er klar over, at de Fordelingsregler og det Administrationsapparat, der maa sættes i Gang indenfor en større Bykommune som f. Eks. København, er maaske nødvendigt og maaske ogsaa mest praktisk i en saa stor Kommune; men hvad der gælder i den store Bykommune, behøver ikke at gælde i de mindre Kommuner, og derfor er vi fra vor Side tilfredse med, at der er kommet en Bestem-